

Творчий проект за
темою:

**Художня культура
української діаспори**

Виконала учениця
10-А класу
Походяща Діана

Історія Українського Культурного процесу 20 ст

Історія українського культурного процесу 20 ст. характерна виникненням доволі чисельної еміграції.

Надбання української діаспори - це тема, яка є доволі актуальною у сучасності. Українська культура почала розвиватися у різних країнах Європи. Центром української еміграції стали Прага і курортне містечко Подебради.

Еміграційний процес почався відразу ж після занепаду УНР і продовжувався протягом наступних періодів. Щоб задовольнити свої духовні потреби й дати вихід творчим можливостям, українці за кордоном розгорнули бурхливу організаційну та культурно - освітницьку діяльність.

Саме за кордоном України була втілена ідея незалежної української освіти та науки. Першою заснованою у діаспорі вищою школою став **Український Вільний університет у Відні**. Його фундаментом був Союз українських журналістів і письменників та співзасновником – **С. Дністрянський** та **М. Грушевський**.

Український Вільний університет

Український Вільний Університет відкрито 17 січня 1921 року у Відні, столиці Австрії. Це був перший і протягом тривалого часу єдиний у світі український університет поза межами України.

Ініціаторами створення УВУ виступили провідники політичних партій, військовики з УНР та ЗУНР, борці за українську самостійність, а також представники української наукової та творчої еліти, які після Першої світової війни опинилися в еміграції.

Український Вільний Університет мав три заснування: у Відні, Празі і Мюнхені. Головна їх ідея — свобода та незалежність думки. Університет взяв собі за провідну ідею служити українцям і виконує цю роль починаючи з 20 років і донині.

Такі науковці та політичні діячі,
як Михайло Грушевський, Олександр
Колесса, Дмитро Чижевський,
Дмитро Антонович, Іван
Горбачівський, Дмитро Дорошенко,

Павло Зайцев, Володимир
Кубійович, Іван Мірчук зробили
неоціненний внесок у скарбницю
української та світової культури

Велика робота лежить за плечима
двох нині живих ректорів
Українського Вільного
університету — Леоніда
Рудницького і Альберта Кіпи —
та багатьох інших.

Внесок в українську культуру українським історико - філологічним ТОВАРИСТВОМ

У Парижі створено бібліотеку ім.Симона Петлюри.

З 1952 року українську мову офіційно затверджено для вивчення в Паризькому Державному університеті східних мов і цивілізацій.

Відродження діяльності Наукового товариства
ім.Тараса Шевченка.

У 1947 - 1951 рр. президія НТШ перебувала у Мюнхені , а потім переїхала в Марсель, де знаходиться й тепер.

Бібліотека ім. Симона Петлюри

Заснована у 1926 році. Офіційне відкриття відбулося 25 травня 1929 року. Зусиллями української еміграції бібліотека 1940 року збрала фонди, що нараховували близько 15 тисяч томів, мала багато комплектів періодичної преси, архівних матеріалів. До її складу входив музей Симона Петлюри, в якому зберігалися його речі та обстановка кімнати, де він проживав у Парижі.

Під час Другої світової війни 20 січня 1941 року фонди бібліотеки конфіскувало гестапо, їх вивезли до Німеччини. 21 січня 1941 року відібрана архівна збірка. 15 лютого 1941 р. приміщення бібліотеки було остаточно ліквідоване.

Лише 26 квітня 1946 р. бібліотека знову відкрилася, маючи у своєму фонді всього 57 книг. Однак завдяки пожертвам та придбанням фонди швидко поповнювалися. Були віднайдені колекція української періодики та частина архівних збірок, збереглася також інвентарна книга бібліотеки на близько 20 тис. томів.

Відродження бібліотеки розпочалося 1945 року шляхом нової комплектації фондів. Нині фонди бібліотеки складають бл. 30 тисяч томів, значну цінність мають відділи періодичної преси та архівних матеріалів.

При бібліотеці відновлено Музей Симона Петлюри, з 1990 діє також постійна військово-історична виставка, присвячена добі Української Народної Республіки 1917-20 років. Від 1991 року бібліотека має своє представництво в Києві.

Дякую за
увагу!